

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ
ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ & Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ

ECUMENICAL PATRIARCHATE
ARCHDIOCESE OF
THYATEIRA & GREAT BRITAIN

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
THE WORD OF OUR LORD

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ
17 Νοεμβρίου 2024
Ἦχος δ'. Ἀριθμ. 255

9th SUNDAY OF LUKE
17 November 2024
4th Mode. No. 255

Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, Μαξίμου & Γενναδίου ἀρχιεπισκόπων Κ/πόλεως, Λαζάρου ζωγράφου
Gregory bishop of Neocaesaria, Maximus & Gennadius patriarchs, Lazarus the Iconographer

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Γαλ. β', 16-20

Αδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δέ, ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ, εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δέ, οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

EPISTLE READING

Gal. 2: 16-20

Brethren, knowing that a man is not justified by works of the law but through faith in Jesus Christ, even we have believed in Christ Jesus, in order to be justified by faith in Christ, and not by works of the law, because by works of the law shall no one be justified. But if, in our endeavor to be justified in Christ, we ourselves were found to be sinners, is Christ then an agent of sin? Certainly not! But if I build up again those things which I tore down, then I prove myself a transgressor. For I through the law died to the law, that I might live to God. I have been crucified with Christ; it is no longer I who live, but Christ who lives in me; and the life I now live in the flesh I live by faith in the Son of God, who loved me and gave himself for me.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριά, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

RESURRECTION APOLYTIKION

4th Mode

When the women Disciples of the Lord learned from the Angel the joyful message of the Resurrection and cast away the ancestral sentence, triumphantly they said to the Apostles: Death has been despoiled, Christ God has risen, granting the world his great mercy.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Λουκ. ιβ', 16-21

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπος τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; καὶ εἶπε· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχῇ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας τί νί ἔσται; οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

GOSPEL READING

Luke 12: 16-21

The Lord said this parable: The land of a rich man brought forth plentifully; and he thought to himself, 'What shall I do, for I have nowhere to store my crops?' And he said, 'I will do this: I will pull down my barns, and build larger ones; and there I will store all my grain and my goods. And I will say to my soul, 'Soul, you have ample goods laid up for many years; take your ease, eat, drink, be merry.' But God said to him, 'Fool! This night your soul is required of you; and the things you have prepared, whose will they be?' So is he who lays up treasure for himself, and is not rich toward God. As he said these things, he cried out: He who has ears to hear, let him hear.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΟΣ

Ἀνόητε καὶ ἀπερίσκεπτε ἄνθρωπε, αὐτὴ τὴ νύκτα ἀπαιτοῦν οἱ δαίμονες νὰ πάρουν ἀπὸ σένα χωρὶς ἀναβολὴ τὴν ψυχὴν σου, αὐτὰ δὲ πού ἔχεις ἐτοιμάσει, σέ ποῖον τῶρα ἀνήκουν; (τὰ πλούτη σου θὰ τὰ δώσω σέ ἄλλους.)” Ἔτσι παθαίνει καὶ αὐτό τό τέλος ἔχει ἐκεῖνος πού ἐγωϊστικά θησαυρίζει μόνο γιά τόν ἑαυτό του καὶ δέν πλουτίζει τόν ἑαυτό του μέ ὅ,τι θέλει ὁ Θεός.

Τό θέμα τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἡ παραβολή τοῦ ἄφρονα πλουσίου. Ὁ Κύριός μας, μᾶς ἐξηγεῖ στήν παραβολή αὐτή, ἐπιθυμεῖ καὶ μᾶς προτρέπει νὰ διαχειριζόμαστε μέ σωφροσύνη τὰ ἀγαθὰ πού μᾶς ἐμπιστεύεται, γιά νὰ ἀπολαμβάνουμε τίς εὐλογίες Του. Χαρακτηρίζει τόν πλούσιο τοῦ Εὐαγγελίου ἀνόητο, ὄχι γιατί ἦταν πλούσιος, οὔτε γιατί καρποφόρησαν μέ ἀφθονία τὰ χωράφια του, ἀλλά γιατί ἦταν ἄπληστος, κακός διαχειριστής τῶν ἀγαθῶν πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεός. Νόμιζε, κακῶς, ὅτι τὰ πλούτη του ἦταν μόνο γιά τή δική του καλοπέραση, ἀκόμη ὅτι καὶ μέ αὐτὰ ἔλεγχε ἀκόμη καὶ τόν θάνατο. Δέ στήριξε τή ζωὴ του καὶ τὴν ἐλπίδα του στόν Πλάστη καὶ Σωτῆρα Κύριο, γι' αὐτό καὶ στό τέλος τὰ ἔχασε ὅλα.

Πραγματικά πλούσιοι εἶναι μόνο αὐτοὶ πού ἐμπιστεύονται τὴν ζωὴ τους στό Χριστό καὶ τηροῦν τίς ἐντολές Του. Ἡ Ἐκκλησία μας, προσευχόμενη γιά τοὺς νεόνυμφους στό Γάμο, παρουσιάζει συνοπτικά τὴν διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου γιά τὰ ὑλικά ἀγαθὰ: “Κύριε...δῶσε τους σωφροσύνη... δῶσε τους ἀπὸ τὴν οὐράνια εὐλογία Σου... γέμισε τὰ σπίτια τους μέ σιτάρι, μέ κρασί καὶ λάδι καὶ κάθε καλὸ γιά νὰ προσφέρουν καὶ σέ ὅσους δέν ἔχουν... Δώρησέ τους σιτάρι γιά νὰ ἔχουν κάθε οἰκονομική αὐτάρκεια, ὥστε ἀπὸ τό περίσσευμα νὰ βοηθοῦν καὶ τοὺς ἄλλους σέ κάθε καλὸ ἔργο...καὶ ἀφοῦ σέ εὐχαριστήσουν, κάνε νὰ λάμψουν σάν τὰ ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ σέ Ἐσένα, μπροστά Σου.”

Ὁ Τριαδικός Θεός μας εἶναι αὐτός πού γεμίζει τὰ σπίτια μας μέ κάθε ἀγαθό. Ὅ,τι ἔχουμε εἶναι δῶρα Του. Μᾶς τὰ ἐμπιστεύεται ἀπλόχερα γιά νὰ ζοῦμε μέ ἀξιοπρέπεια, μᾶς δίνει ὁ Κύριος νὰ ἔχουμε καὶ περισσεύματα γιά νὰ δίνουμε καὶ νὰ βοηθᾶμε αὐτούς πού τό ἔχουν ἀνάγκη καὶ γιά νὰ συμβάλουμε σέ κάθε καλὸ ἔργο: “Ὁ Θεός θὰ σᾶς κάνει πλούσιους σέ ὅλα γιά νὰ μπορεῖτε νὰ δίνετε γενναιόδωρα γιά κάθε καλὸ σκοπό.” “Μὴν ξεχνᾶτε νὰ κάνετε τό καλὸ καὶ νὰ μοιράζεστε μέ τοὺς ἄλλους τὰ ἀγαθὰ πού σᾶς δίνει ὁ Θεός. Μέ τέτοιες θυσίες εὐχαριστεῖται ὁ Θεός.” (Β' Κορ. 9, 11, Ἐβρ. 13,

16). “Καί αὐτοί πού θά ὠφελοῦνται, θά προσεύχονται γιά σᾶς καί θά εὐχαριστοῦν καί θά δοξάζουν τό Θεό, ἐπειδή ὁμολογεῖτε ἔμπρακτα τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ.” (9: 11-14). Μᾶς δίνει ὁ Κύριος γιά νά ἔχουμε καί νά πληρώνουμε καί τούς φόρους μας, γιά νά ὑπάρχει κοινωνική γαλήνη, νά ζοῦμε ἤρεμα καί ἤσυχα, ὄλο εὐσέβεια καί σεμνότητα.

Ἐπιπλέον ὁ Θεός ἔχει τήν ἀπαίτηση “νά Τοῦ ἐπιστρέφουμε τά δέκατα ἀπό τά εἰσοδήματά μας, γιά νά ὑπάρχει τροφή στό Ναό Του...σάν προσφορά πού φθάνει στόν Ὑψιστο Θεό, θυσία πού τήν δέχεται μέ εὐχαρίστηση καί ποτέ δέν θά τήν λησμονήσει” (Μαλαχ. 3, 7-12), γιά νά συντηροῦνται οἱ ἐκκλησίες Του καί νά μποροῦν οἱ ἱερεῖς μας καί οἱ ἐπίσκοποι μας νά ἐπιτελοῦν τό ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν μας. Καί σάν ἀντάλλαγμα ὑπόσχεται ὁ Τριαδικός μας Θεός νά ἱκανοποιεῖ κάθε μας ἀνάγκη: “Ὁ Θεός μου, πού ἀνταμειβεῖ καί βραβεύει τά καλά ἔργα τῆς ἀγάπης, θά πληρώσει καί θά ἱκανοποιήσῃ κάθε ἀνάγκη σας...γιά νά δοξάζεται ἔτσι, διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ἄπειρη ἀγαθότητά Του.” (Φιλ. 4, 10-19).

Ὁ Χριστός μας, σάν παράδειγμα, γιά νά ὑπακοῦμε στό λόγο Του, προσέφερε τίς δωρεές Του στό Ναό (Ματθ. 17, 24-27). Μάλιστα, ζητάει ὁ Θεός νά ὑπακοῦμε αὐτή Του τήν ἐντολή, γιά νά Τόν βλέπουμε νά μᾶς εὐλογεῖ καί νά μᾶς προστατεύει: “Δοκιμάστε με σέ αὐτό καί θά δεῖτε ὅτι θά σᾶς πλημμυρίσω μέ ἄφθονες εὐλογίες!” (Μαλαχ. 3, 10). “Τίμα τό Θεό σου καί δίδε Του πάντοτε ἀπ’ αὐτά πού ἀπέκτησες μέ δικαιοσύνη καί τιμιότητα, γιά νά γεμίζουν οἱ ἀποθήκες σου ἀπό τίς εὐλογίες Του.” (Παροιμ. 3, 9). Μᾶς λέει μάλιστα νά μὴν πηγαίνουμε στό Ναό μέ ἄδεια τά χέρια. Θέλει νά ζοῦμε καλά καί νά Τοῦ προσφέρουμε ἀνάλογα μ’ ἐκεῖνα πού μᾶς δίνει. Νά Τόν τιμᾶμε μέ γενναιοδωρία, νά μὴν τσιγγουνεύομαστε τήν ὥρα πού πρέπει νά Τοῦ προσφέρουμε τίς δωρεές καί τίς προσφορές μας: “Μέ χαρά καί μέ εὐχαρίστηση νά προσφέρεις στό Ναό καί νά ἀφιερώνεις στόν Κύριο τό δέκατο ἀπό τά εἰσοδήματά σου. Δῶσε στόν Ὑψιστο ἀνάλογα μέ τίς δωρεές πού λαμβάνεις ἀπό Αὐτόν, πλουσιοπάροχα, ὅσο περνᾷ ἀπό τό χέρι σου. Διότι ὁ Κύριος τά ξαναδίνει πίσω καί θά σοῦ τά ἀνταποδώσει μέ ἄφθονία.” (Σοφ. Σειρ. 14, 11, 35:4-10). Αὐτός εἶναι καί ὁ οὐσιαστικώτερος λόγος πού ἀνάβουμε τά κεριά, τίς λαμπάδες, πού βγαίνει ὁ δίσκος καί πού κάνουμε ἐράνους στίς ἐκκλησίες μας.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς λέει ὅτι ἐκεῖνος πού στό χωράφι του σπέρνει μέ τσιγκουνιά λιγοστό σπόρο, θά θερίσει καί λίγο σιτάρι. Καί ἐκεῖνος πού σπέρνει ἀπλόχερα, θά θερίσει πολύ καρπό. Ὁ καθένας μας θά ἀμειφθεῖ ἀπό τό Θεό ἀνάλογα μέ ὅσα δίνει, κατά τήν δύναμή του πάντοτε. Γι’ αὐτό ὁ καθένας μας ἄς δίνει σύμφωνα μέ τήν ἀγαθή διάθεση τῆς καρδιάς του, διότι ὁ Θεός «ἀγαπάει ἐκεῖνον πού δίνει μέ καλωσύνη καί εὐχαρίστηση» (Β΄ Κορ. 9, 6-15).

SERMON ON THE GOSPEL READING

Blinded by His Grace

One of the most important words for those of us who believe in Christ is the word grace. Of course, the word God is the most important. But if it were not for grace we would have no true contact with God; He would simply remain a distant and unapproachable deity.

At every Divine Liturgy the priest pronounces the blessing *‘the grace of our Lord Jesus Christ... be with you all’*. But what exactly is grace? This is a question that has troubled and puzzled many people throughout Christianity’s history. A number of suggestions have been put forward by various Christian groups and theologians. Orthodox theology helps us to understand just why grace is such an important word. Let us not forget the much⁷ quoted saying of St Seraphim of Sarov that *«the acquisition of grace is man’s most sublime goal in life»*.

According to the theology of our Church, the shortest yet fullest definition of grace is that it is God Himself! Yes, grace is nothing less than God Himself - in a form that man can commune

with and partake in. This is of fundamental importance. If grace is not divine and uncreated (as God is) then there would be no means by which man can bridge the enormous gulf that separates him, as a finite and created being, with the infinite and uncreated being that God is. And if man cannot have true communion with God in this life, then he has no real hope of having any communion with Him in the next either.

Many of the saints of our Church, as good ‘theological scientists’, dedicated their whole lives to understanding the working of God’s grace: how it is obtained, how it is lost, and how it is to be regained. Our ascetical programme and the aim of our lives in the Church is precisely to learn this noble science. In fact, everything we do in the Church has as its final goal the acquisition of grace.

As a loving Father, God offers His grace to all. Many of the saints saw God’s grace even with their physical. But how does the average Christian ‘see’ God’s grace? We see it in His providence for us. We see it in the outpouring of His love on the Cross, which is the same love that led Him to create us in the first place. But we also see grace-driven providence in our personal lives when we discern how God intervenes, always respectfully, in our own lives to call us back to Himself. The eyes of our soul are then opened to see and recognise His grace, His love, and His exact and caring providence for each and every one of us. All individuals are, therefore, either blinded (i.e. awe-struck, captivated and not darkened) by God’s grace or blind to it. It all depends on our own free disposition and wills.

The saints would often pray ‘O Lord, enlighten my darkness’. We, too, could make this our prayer. ‘O Lord, enlighten my darkened mind and heart that I may see Your mighty works and behold Your grace and Your love for me and for all mankind’. However, we must first convince God of our fidelity to Him by entrusting to Him our whole lives. As the saying goes, he who leaves everything in God’s hands sees God’s hand in everything.

Christian Orthodox Thyateira Youth (COTY)

Are you between the ages of 16-35? If yes, join us at Christian Orthodox Thyateira Youth, our official Archdiocesan Youth and Young Adult Ministry.

To learn more visit: www.coty.org.uk. Follow us on Instagram: COTY_org

Visitors Are Welcome

We would like to thank you for visiting and worshiping with us today. Kindly know that although all are welcome to attend our Sacred Services, a prerequisite to receive Holy Communion is unity in the Faith, as well as spiritual preparation by prayer, fasting, and regular participation in the Sacrament of Holy Confession. Non-Orthodox Christians are kindly requested to refrain from receiving Communion. All are, however, welcome to partake of the “antidoron” (blessed bread) distributed by the clergy at the conclusion of the Service, as well as to introduce themselves while doing so.

To learn more about Orthodox Christianity and to join the online Archdiocesan Discover Orthodoxy Class, please email: archdiocesanprivateoffice@gmail.com

Archdiocese of Thyateira & Great Britain, 5 Craven Hill, London W2 3EN
Tel.: 020 7723 4787 • E-mail: archthyateira@gmail.com • Website: www.thyateira.org.uk

Follow us on

🌐 www.byzantinepsalmist.com
✉ info@byzantinepsalmist.com

Printed by Athina Press